

## PAPER DETAILS

TITLE: Çinko Türevi Maddelerin Agiz İçi Normal Bisturi ve Elektrobistüri Yaralarının iyilesmesindeki Rolü

AUTHORS: Yurdaer KILIÇ,Mithat ZORUNOGLU,Mustafa TÜRKER,Ender ERGUN

PAGES: 186-200

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/94465>

## **Çinko Türevi Maddelerin Ağız İçi Normal Bistüri ve Elektrobistüri Yaralarının İyileşmesindeki Rolü**

**Yurdal KILIÇ (\*) — Mithat ZORUNOĞLU (\*\*) Mustafa TÜRKER (\*\*\*)  
Ender ERGUN (\*\*\*\*)**

Her diş hekimi, bu günün modern alet ve çalışma teknikleri ile dişlerde olduğu kadar, ağız yumuşak dokularıyla da ilgilenebilir zorunluğundadır. Ağızın yumuşak dokularında görülen bir çok oluşum konservatif yaklaşımla tedavi edilemediği zaman, cerrahi müdahalelere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu cerrahi müdahaleler sonrası ortaya çıkan yara iyileşmesinin en iyi şekilde olması ve bununla ilgili komplikasyonların ortadan kaldırılması veya en aza indirilmesi için gayret gösterilmelidir. Bu görüş bu günün modern alet ve teknikleriyle yetinilmeyip, daha modern ve daha kullanışlı alet ve tekniklerin geliştirilmesi için çalışmasını ön görmektedir.

Bu çalışmada kullanılan elektrobistüri, daha modern bir cerrahi müdahale aracı olarak geliştirilmiş olup elektrodesikasyon, elektro-

(\*) A. Ü. Diş Hek. Fak. Cerrahi Kürsüsü Asistanı.

(\*\*) A. Ü. Tıp Fak. Fizyopatoloji Kürsüsü Profesörü ve Kürsü Başkanı.

(\*\*\*) A. Ü. Diş Hek. Fak. Cerrahi Kürsüsü Doçentti.

(\*\*\*\*) A. Ü. Diş Hek. Fak. Patoloji Kürsüsü Asistanı.

fulgurasyon ve elektrokoagülasyon gibi elektrooperasyon tekniğinin uygulama alanlarından biridir. Ancak yara iyileşmesi konusunda, elektrobistüri ile bu zamana kadar yapılan çalışmalar henüz kesin bir sonuca bağlanamayıp çelişkide kalmıştır (7), (11).

Çalışmamızda kullanılan önemli bir madde de çinkodur. Eser elementlerden biri olan çinko, canlıların yaşam ve gelişiminde temel bir elementtir. Tüm bitki ve hayvan dokularında bulunur (5), (22). Normal erişkin bir insanın tüm vücutunda yaklaşık 1.4-2.3 gr. çinko vardır (5). Bu miktarın yaklaşık % 20 si deride bulunur (22). Kemik ve dişlerde nispeten yüksek konsentrasyondadır (150 - 250 Mgr), (22). Kanda çinko plazma, eritrosit, lökosit ve trombositlerde bulunur. Vücutta 70'den fazla enzim yapısına katılır. Gelişmede, keratogeneziste, iştıha ve tat alma üzerinde, üremede iskelet gelişiminde, protein ve nukleik asit metabolizmasında, karbonhidrat ve lipid metabolizmasında, dokularda enzim aktivitesinde ve yara iyileşmesinde rol oynamaktadır (5), (22). Ancak yara iyileşmesinde bazı araştırmacılar iyileşmeyi hızlandırdığı sonucuna varırken (13), diğer bir grup böyle faydalı bir etkinin olmadığını belirtmişlerdir.

#### ÇALIŞMANIN AMACI :

Biz bu çalışmamızda deney tavşanları üzerinde, elektrobistüri ve normal bistüri teknikleriyle meydana getirilen yaraların birbirle-riyle mukayesesini yapmayı ve bu yaraların iyileşmesine bir eser element olan çinkonun etkisini araştırmayı amaçladık.

Bu tekniklerin mukayesesesi ve yara iyileşmesinde çinkonun etki-sinin araştırılmasında klinik gözlemler, kan değerlerindeki değişim-lerin tefsiki ve meydana getirilmiş yara bölgelerinden alınan biopsi lerin histopatolojik incelenmesi ve değerlendirilmesini plânladık.

#### MATERIAL VE METOD :

Çalışmamızda ortalama dört aylık ve ağırlıkları 1175-2250 gr. arası değişen 40 adet, erkek, Yeni Zelanda tavşanı kullanıldı. Tavşan-lar deneye başlanmadan önce birer birer tartılarak numaralandı. Sonra rastgele seçilerek onar tavşandan oluşan 4 gruba ayrıldı.

Birinci gruptaki beş tavşandan, 1 m. 4.5 mgr/kg çinkosülfat zerkinden önce, zerkten 6 saat sonra ve zerkten 24 saat sonra standart şekilde kalbe girilerek kan alındı. Diğer beş tavşana üç gün süreyle 24 saatte bir 1. m. olarak 4.5 mg/kg çinkosülfat zerk edilerek son zerkten 6 ve 24 saat sonra standart şekilde kalbe girilerek kan alındı.

Düzen beş tavşana üç gün süreyle 24 saatte bir 1. m. olarak 4.5 mg/kg çinkosülfat zerk edilerek son zerkten 6 ve 24 saat sonra standart şekilde kalbe girilerek kan alındı.

Alınan bu kanlardan kan değerlerinin (eritrosit sayısı, lökosit formülü, % hemoglobin ve hematokrit değerleri) tayin edildi. Tayin işlemi 'Royco Instruments Inc. Cell Crit° 920-A' marka elektronik sayıcıda ve aletin kullanma talimatındaki metoda göre yapıldı. Bundan başka 'Perkin-Elmer 103' marka atomik absorbsiyon spektrometre cihazı ve onun kullanma talimatındaki metoda göre de serum çinko değerleri ölçüldü.

Düzen 30 tavşana 1. m. olarak verilen 20 mg/kg Nembutal-sod yum ile genel anestezi yapılarak, her birinin sağ maksillar dişetine son kesici dişin kolesinin orta noktasından itibaren forniks vestibuluma kadar yaklaşık 7 mm. uzunlukta (Aesculap No 15) bistürisi ile insizyonlar yapıldı. Aynı tavşanların sol maksillar dişetine benzer şekilde fakat 'Martin Elektrotom-30' marka elektrooperasyon cihazının iğne elektrodu ile insizyonlar yapıldı.

İnsizyonların tamamlanmasından sonra; ikinci grubu teşkil eden 10 tavşan kontrol grubu olarak ayrıldı. Üçüncü grubu teşkil eden 10 tavşana, insizyonlar tamamlandıktan 10 dakika sonra 1. m. olarak 4.5 mg/kg çinkosülfat zerk edildi ve bu çinkosülfat zerkü üç gün süreyle 24 saatte bir tekrarlandı. Dördüncü grubu teşkil eden 10 tavşana insizyonlar tamamlandıktan 10 dakika sonra 1. m. olarak 9 mg/kg çinkosülfat zerk edildi ve üç gün süreyle 24 saatte bir bu zerk tekrarlandı.

İkinci, üçüncü dördüncü grupları teşkil eden tavşanlardan insizyonların tamamlanmasından sonra 6 saat, 24 saat, 48 saat, 1 hafta ve 2 hafta sonra standart şekilde kalblerine girilerek kan alındı. Alınan bu kanlardan kan değerlerinin tesbiti ve serum çinko seviyelerinin tayini yapıldı. Ayrıca her üç grup tavşandan belirli zaman bireimlerinde ikişer tavşan olacak şekilde insizyon yapılan bölgelerin biopsisi alınarak histopatolojik incelemeye tabi tutuldu.

Dokudaki histopatolojik değerlendirmeler yapılırken, iltihabın değişik kademelerine ve doku tamirine Tablo'da gösterilen ölçümler üzerinden sayısal değerler verildi.

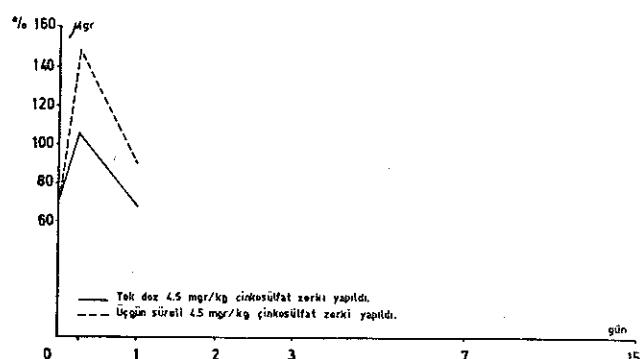
#### BULGULAR :

Birinci grubu oluşturan tavşanlar üzerinde yapılan deneylerden çıkarılan veriler şunlardır :

1) Tavşanlara 1. m. olarak 4.5 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılması sonucu hiçbir toksik etki görülmemiştir.

2) Çinkosülfat zerginden 6 saat sonra, serum çinko seviyesi en yüksek seviyeye çıkmakta ve 24 saatte normale dönmektedir (Şekil—1).

3) Üç gün süreli olarak 24 saatte bir tekrarlanarak verilen 1. m. çinkosülfat zerkleri ile serum çinko seviyesi uzun süre yüksek değerde kalmaktadır (Şekil—1).



Şekil 1 : Yaralanma meydana getirilmiş tavşanların serum çinko seviyeleri

4) 4.5 mg/kg çinkosülfatın 1. m. olarak tek bir defa zerk edilmesi sonucunda elde edilen kan değerlerinin ortalamaları tablo—1'de gösterilmiştir. Burada zerkten 24 saat sonra, eritrosit sayılarındaki düşme normale göre önemli bulunmuştur ( $p<0.05$ ).

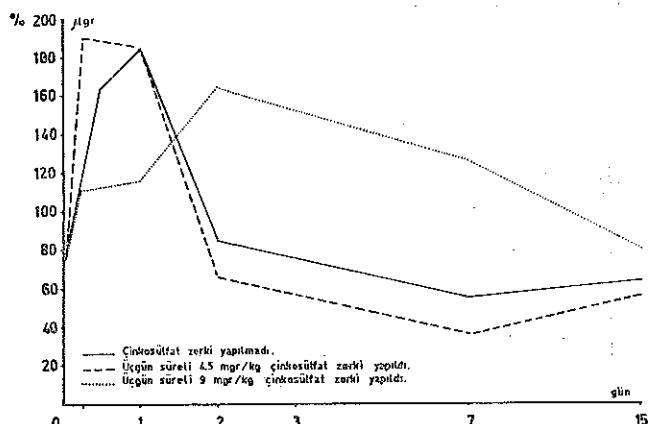
Hemoglobin değerlerinde önemli bir değişme olmamıştır. % hematokrit seviyesinde zerkten 6 ve 24 saat sonra görülen azalmalar önemli bulunmuştur ( $p<0.05$ ). Diğer kan değerlerinde önemli bir değişme görülmemiştir.

5) Üç gün süreli ve 24 saatte bir tekrarlanarak verilen 4.5 mg/kg çinkosülfat zerkleri sonucunda elde edilen kan değerlerinin ortalamaları tablo-2'de gösterilmiştir.

Burada zerkten 6 saat sonra % hematokrit seviyesinde normal değere göre önemli bir düşme olmuştur, ( $p<0.05$ ), fakat zerkten 24 saat sonra durum normal sınırlar içersine dönüş göstermiştir. Diğer kan değerlerindeki değişimler normal sınırlar içersinde kalmıştır.

Yaralanma meydana getirilen gruplardan elde edilen veriler şunlardır :

6) Çinkosülfat zerki yapılmadığı halde, yaralanma meydana getirilmiş tavşanların serum çinko seviyelerinde önemli bir yükselme görülmüştür. Bu değer yaralanma meydana getirilmemiş ve üç gün süreli çinkosülfat zerki yapılan gruplardaki tavşanların serum çinko değerlerinden biraz daha yüksektir (Şekil—1 ve 2).



Şekil 2 : Yaralanma meydana getirilmiş tavşanların serum çinko seviyeleri

7) Yaralanma meydana getirilen gruplar üzerinde yapılan deneyler sonucunda elde edilen kan değerlerinin ortalamaları Tablo—3, 4 ve 5'te gösterilmiştir.

Çinkosülfat zerki yapılmayan gruplarda, insizyonların yapılmasından 6 saat ve 1 hafta sonraki lenfosit sayılarındaki artış önemli bulundu ( $p<0.05$ ). Diğer kan değerlerinde önemli bir değişme görülmemiştir.

Üç gün süreli olarak 4.5 mg/kg çinkosülfat zerki yapılan gruplarda, insizyonların yapılmasından 2 hafta sonra, % hematokrit seviyesi normale göre önemli bir düşme göstermiştir ( $p<0.05$ ). İnsizyonların yapılmasından 48 saat sonra nötrofil sayısında önemli bir artış görülmüştür ( $p<0.05$ ). Lenfosit sayısında, insizyonların yapılmasından 2 hafta sonra önemli bir artış görülmüştür. Diğer kan değerlerinde önemli bir değişme görülmemiştir.

	eritrosit	%hemoglobin	%hematokrit	total lökosit	nötrofil	lenfosit	monosit	eozinofil
zırktan önce	5222 000 ± 506 000	76.6 ± 9.05	36.64 ± 3.47	9120 ± 2282	29 ± 11.2	54.0 ± 8.6	4.6 ± 3.7	2 ± 1.3
zırktan 6 saat önce	4554 000 ± 457 000	70 ± 5.52	30.00 ± 2.55	7140 ± 2850	36.2 ± 7.5	44.2 ± 13	5 ± 3.3	1.6 ± 1.4
zırktan 24 saat önce	3904 000 ± 564 000	67.6 ± 12.8	26.86 ± 4.62	9780 ± 4968	37.6 ± 6.8	47.2 ± 4.1	6.6 ± 2.9	2.2 ± 0.96

**TABLO 1 — Yaralanma meydana getirilmemiş ve tez doz 1. m. 4.5 mgr/kg çinkosülfat zırkı yapılmış tavşanların ortalama kan değerleri.**

	eritrosit	%hemoglobin	%hematokrit	total lökosit	nötrofil	lenfosit	monosit	eozinofil
son zırktan	4452 000	74.7 ± 17.8	30 ± 5.1	7060 ± 2192	30.8 ± 6.5	53.8 ± 6.5	1.4 ± 1.02	1.6 ± 1.06
6 saat önce	3967 000							
son zırktan	4576 000	63.6 ± 8.3	31 ± 5.1	8720 ± 3055	31.4 ± 8.6	59.8 ± 0.7	1.6 ± 0.49	2.2 ± 0.4

**TABLO 2 — Yaralanma meydana getirilmemiş ve üç gün süreli olarak yirmidört saatte bir 1. m. 4.5 mgr/kg çinkosülfat zırkı yapılmış tavşanların ortalama kan değerleri.**

insayantasyon yapılmaması	eritrosit	%hemoglobin	%hematokrit	total lökosit	nötrofil	lenfosit	monosit	eozinofil
6 saat sonra	5006 000 ± 265 500	69.6 ± 10	33.9 ± 3.2	7060 ± 1765	24.4 ± 2.6	70.3 ± 3.1	2.6 ± 1.2	2.6 ± 1
24 saat sonra	4460 000 ± 697 650	77.8 ± 10.3	31.1 ± 4.2	9780 ± 1437	34.8 ± 7	60 ± 9	1.2 ± 1.1	1.6 ± 0.5
48 saat sonra	4827 500 ± 935 000	75.8 ± 15	35.6 ± 5	7500 ± 1279	32 ± 11.1	61 ± 13.9	3.4 ± 1.0	2.4 ± 1.3
1 hafta sonra	5 022 500 ± 604 500	75.8 ± 7	36.2 ± 5.4	8350 ± 3341	28.0 ± 3.1	55.6 ± 4	2 ± 1.0	2.6 ± 1.8
2 hafta sonra	5 182 500 ± 1093 700	70.4 ± 14.5	38.4 ± 8.4	9135 ± 1004	26 ± 10	65.2 ± 7.2	3 ± 4.6	2.5 ± 1.1

**TABLO 3 — Yaralanma meydana getirilmiş ve çinkosülfat zırkı yapılmamış tavşanların ortalama kan değerleri.**

insayantasyon yapılmaması	eritrosit	%hemoglobin	%hematokrit	total lökosit	nötrofil	lenfosit	monosit	eozinofil
6 saat sonra	4 656 000 ± 710 750	70.4 ± 9.2	33.7 ± 5.4	6920 ± 1727	27.2 ± 8	64.6 ± 12	1.0 ± 1.0	2 ± 1.1
24 saat sonra	5 502 000 ± 809 350	82.4 ± 14	36.8 ± 5.8	7460 ± 1902	32.4 ± 5.0	59.2 ± 5.7	2.6 ± 2.3	2.2 ± 1.1
48 saat sonra	4 954 000 ± 541 900	69 ± 6.8	35.9 ± 4.2	8660 ± 20578	42.4 ± 4.7	14.8 ± 7	2.4 ± 1.6	3.6 ± 1.7
1 hafta sonra	5 100 000 ± 761 300	80 ± 6.5	34.6 ± 3.2	9250 ± 2648	30 ± 2	65 ± 7	2.5 ± 2.5	1.5 ± 1.5
2 hafta sonra	4 145 000 ± 615 000	64.5 ± 6.5	29.5 ± 4	9550 ± 1850	17.5 ± 0.5	77 ± 2	0.5 ± 0.5	1.5 ± 1.5

**TABLO 4 — Yaralanma meydana getirilmiş ve üç gün süreli olarak yirmidört saatte bir 1. m. mgr/kg çinkosülfat zırkı yapılmış tavşanların ortalama kan değerleri.**

insizyonların yapılmasıından	eritosit	%hemoglobin	%hematokrit	tofat lökosit	nötrofil	lenfosit	monosit	eozinofil
6 saat sonra	5 072 500 ± 497 500	75 ± 5,8	32,7 ± 7	7840 ± 2110	25 ± 5,5	63,4 ± 4,5	4,4 ± 1,2	1,4 ± 0,5
24 saat sonra	4 756 000 ± 285 000	75 ± 7,4	32,7 ± 2,7	8760 ± 1880	36,5 ± 7,8	51 ± 8,5	2,6 ± 1,4	2,2 ± 0,9
48 saat sonra	5 406 000 ± 485 000	77 ± 7,4	37,8 ± 2,6	10240 ± 1850	22,6 ± 6,1	60,9 ± 7,8	4,2 ± 2	1,4 ± 0,8
1 hafta sonra	5 957 500 ± 514 000	92 ± 13,2	40,3 ± 3,4	9850 ± 860	21,5 ± 5,2	72 ± 9,1	2,2 ± 0,8	1,2 ± 0,8
2 hafta sonra	5 270 000 ± 200 000	80 ± 0	38,9 ± 2,7	11900 ± 3600	24 ± 1	68,5 ± 1,5	1 ± 1	1,5 ± 0,5

**TABLO 5 — Yaralama meydana getirilmiş ve üç gün süreli olarak yirmidört saatte bir i. m. 9 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılmış tavşanların ortalaması kan değerleri.**

Üç gün süreli olarak 9 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruptarda, sadce lenfosit sayısı, insizyonların yapılmasıından 48 saat sonra önemli bir artış göstermiş ve bu artış 1. ve 2. haftalarda da önemli derecede yüksek seviyede kalmıştır ( $p < 0,05$ ). Diğer kan değerlerinde önemli bir değişme görülmemiştir.

8) Klinik olarak ilk saatlerin dışında elektrobistüri ve normal bistüri yaraları birbirlerinden ayırdı edilememektedir. Makroskopik olarak bu iki cerrahi yara tipinde iyileşme yönünden bir fark görülmemiştir, ancak 9 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruptarda 15. günde insizyon yapılan bölge çevre dokudan ayırdı edilebilmektedir. Bütün zaman birimlerinde, çinkosülfat zerkı yapılan ve yapılmayan gruptarda yaraların makroskopik görünümleri arasında bariz bir fark yoktur (Resim : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 ve 10).

9) Histopatolojik değerlendirmelerden elde edilen veriler şunlardır :

9 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruptarda, her iki cerrahi yara tipinde de iltihabi reaksiyon daha şiddetli ve daha uzun süreli olmuştur. Bunun dışındaki gruptarda, ilk saatlerde, elektrobistüri yaralarında daha yoğun iltihabi cevap göze çarparken, sonraki saatlerde normal bistüri yaralarında daha yoğun iltihabi cevap görülmüştür.

Çinkosülfat zerkı yapılmayan gruptarda, elektrobistüri ve normal bistüri yaralarında epitel tamiri benzerlik göstermektedir. Her iki cerrahi yara tipinde de epitel tamiri 7. günde tamamlanmıştır.

4,5 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruptarda, elektrobistüri yaralarında epitel tamiri, normal bistüri yaralarına göre daha kısa

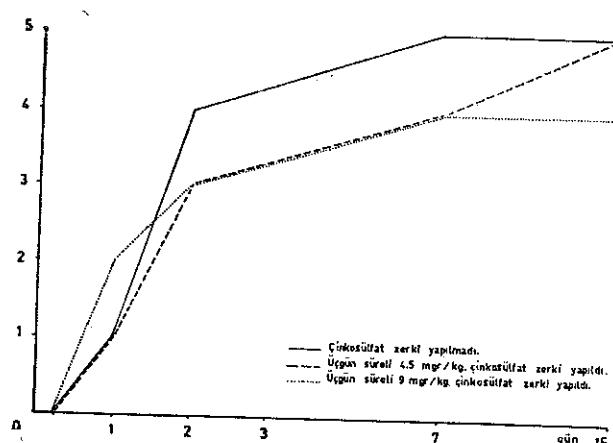
sürede tamamlanmaktadır. Elektrobistüri yaralarında epitel tamiri 7. günde tamamlanırken, normal bistüri yaralarında 15. günde tamamlanmaktadır.

9 mg/kg cinkosülfat zerki yapılan gruptarda epitel tamiri ilk saatlerde diğer gruptara göre daha ileri safhada iken, 15. günde tamir, diğer gruptardakinden daha geri kalmıştır. Bu grupta elektrobistüri yaralarında epitel tamiri, ilk saatlerde ileri olmasına rağmen, 7. günde normal bistüri yaraları ile aynı seviyeye gelmiştir (Şekil—6).

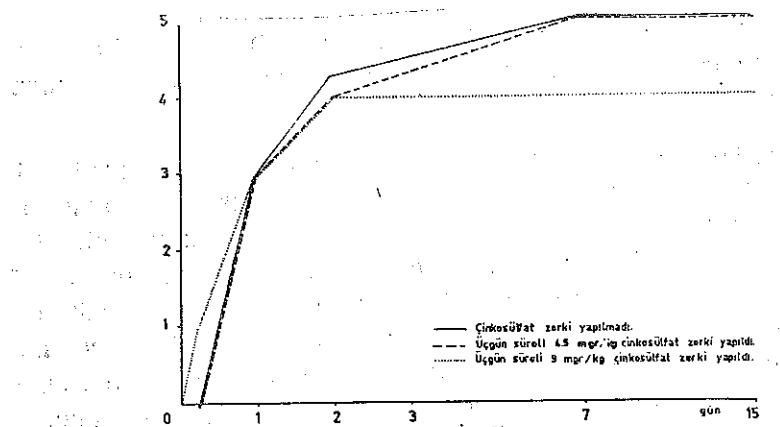
Cinkosülfat zerki yapılmayan gruptarda, elektrobistüri ve normal bistüri yaraları arasında bağ dokusu tamiri yönünden herhangi bir fark saptanamamıştır. Her iki cerrahi yara tipinde de tamir 7. günde tamamlanmıştır (Şekil—7).

4.5 mgr/kg cinkosülfat zerki yapılan gruptarda, normal bistüri yaralarında bağ dokusu tamiri, ilk 48 saatte elektrobistüri yaralarına oranla daha ileri safhada olmasına rağmen, 7. günde her iki yara tipinde de aynı seviyeye gelmiştir. Her iki yara tipinde de tamir 7. günde tamamlanmıştır.

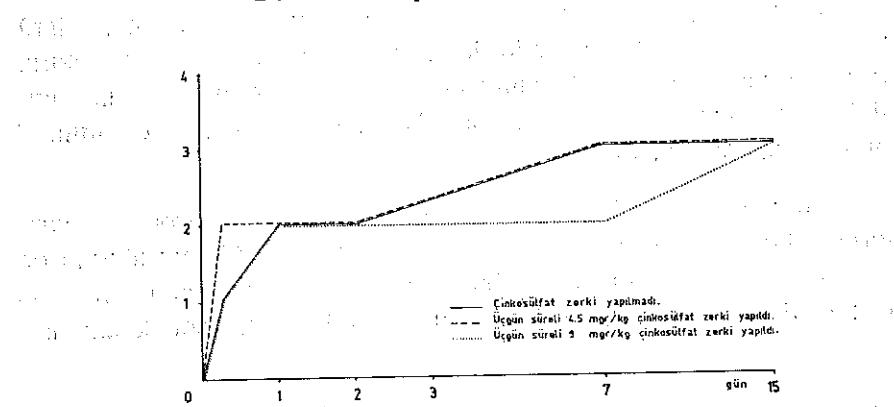
9 mgr/kg cinkosülfat zerki yapılan gruptarda, elektrobistüri yaralarında bağ dokusu tamiri ilk saatlerde normal bistüri yaralarına göre daha ileri safhada iken 7. günde aynı seviyeye gelmiştir. Ancak bu grupta bağ dokusu tamiri diğer gruptara göre daha geri kalmıştır.



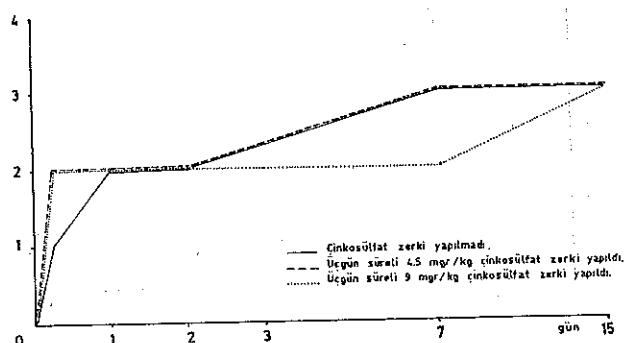
Normal bistüri yaralarında epitel tamiri.



**Elektrobistürü yaralarında epitel tamiri.**



**Normal bistürü yaralarında bağ dokusu tamiri.**



**Elektrobistürü yaralarında bağ dokusu tamiri.**

## TARTIŞMA :

Biz bu çalışmamızda ağız içi yumuşak dokularında elektrobistüri ile meydana getirilen insizyon yaralarının, normal bistüri ile oluşturulan insizyon yaraları ile mukayesesini yaparak her iki cerrahi yara tipinde i. m. olarak verilen çinkosülfatın iyileşmeye olan etkilerini inceledik.

Benzer deneylerde çeşitli deney hayvanları (3), (4), (6), (8), (12), (14), (19) kullanılmasına rağmen, biz Schneider ve arkadaşları (17), (18), Srivastava ve arkadaşları (21) ve Nixon ve arkadaşları (8) gibi deneylerdeki bakım ve temin etmedeki kolaylıklarını dikkate alarak, ayrıca ağız içindeki yumuşak dokularda çalışma kolaylığı nedeni ile deney hayvanı olarak tavşan kulandık.

Birçok araştırmacının çalışması dikkate alınarak (3), (8) elektrobistürünün alveolar kemikte nekroz v.b. zararlı etkiler ortaya çıkarmasını engellemek için elektrodun kemikle temasından kaçınıldı ve insizyon için igne elektrod kullanıldı.

Çalışmada kullanılan çinkosülfatın dozu hayvanlarda toksik etki meydana getirmeyecek şekilde ayarlandı. Her tavşanda sindirim kanalından farklı oranda absorbe olabileceği (9) dikkate alınarak oral verilmemesi, tükrük ve dil hareketlerinin etkisi ile yara yüzeyinde uzun süre kalamayacağı için topik uygulama yapılmaması uygun görüldü. Çinkosülfatın her hayvana eşit mikarda verilebilmesi ve etkisini uzun süre devam ettirebilmesi amacıyla i. m. verilmesinin uygun olacağının sonucuna varıldı.

Gruplar arasında sistemik ve çevresel faktörleri bertaraf etmek için aynı yaş ve aynı cinsde tavşanlar kullanıldı. Yara iyileşmesindeki kişisel farklılıkları önlemek için de bir tavşan üzerinde sağ ve sol vestibül disetlerine aynı anda, ayrı ayrı hem elektrobistüri ve hem de normal bistüri insizyonları yapıldı.

Deneylere başlamadan önce ve deneylerin tümünde görülen kan değerlerindeki değişiklikler Schermer'in (16) verdiği normal değer sınırları içinde kalmıştır.

Birinci grup tavşanlarda, bir defalik çinkosülfat zerkinden 24 saat sonra eritrosit sayısında önemli bir düşme saptandı. ( $p < 0.05$ ). Ancak bu düşmenin diğer grupta görülmemesi bu grupta çinkonun hemolitik etkisini düşündürdü ve nitekim buna bağlı olarak da hematokrit seviyesi de düşük bulundu.

4.5 mgr/kg çinkosülfatı üç gün süreli zerkinde, son zerk takiben yaralanma meydana getirilmiş grupların hemoglobin değerleri normal sınırlar ( $p<0.05$ ) içerisinde hafif bir düşme gösterirken, hematokrit seviyesi önemli bir düşme göstermiştir ( $p<0.05$ ). dir. Bunun sebebi uzun süreli çinkosülfat zerkinden ileri gelen etkileyle açıklanabilir. Literatürde (10), (22) çinko toksitesinin anemiye yol açtığı belirtilmiştir. Bundan başka Underwood (22) çinko yetmezliğinde, eritrosit sayısı ve hematokrit değerlerinin normalin üzerinde olduğunu belirtmiştir. Çinko fazlalığı halinde bu değerin normalin biraz altına düşüğünü gözledik ki bu durum; Serum çinko seviyesi ile eritrosit ve hematokrit değerleri arasında ters orantılı bir ilişki olduğunu düşünürmektedir.

Bütün gruplarda ilk saatlerde, total lökosit sayısında önemli bir değişme yokken, çinkosülfat zerkı yapılan gruplarda 6. saatte lenfosit seviyeleri önemli ölçüde, ( $p<0.05$ ) yüksek değerde kalmıştır. Serum çinko seviyesinin ilk saatlerde yüksek olması lenfositlerdeki bu artmayı bir dereceye kadar açıklayabilir. Yaralanmanın yapılmadığı ve yaralanma meydana getirilen gruplarda üç gün süreli çinkosülfat zerkleri sonucunda monosit sayısının hafif azalması ( $p>0.05$ ) Chvapil'in (2) «çinkonun makrofaj ve polimorfların bazı işlevlerinde inhibisyon yaptığı» düşüncesiyle uygunluk gösterirken, bir defalik zerk sonrası, monosit sayısının artması bu inhibisyonun uzun süreli çinko etkisine maruz kalma sonucu olduğunu düşündürmektedir.

Biz bu çalışmamızda iltihabi cevap öğelerini hücresel ve vasküler cevap olarak iki grupta topladık, daha önce belirtildiği gibi vasküler cevap, vazodilatasyon, ödem durumu ve vaskularizasyonu içermektedir. Hücresel cevap ise kanama mevcudiyeti, lökosit ve lenfosit cevapları yönünden incelenmiştir.

Vasküler cevap ve buna bağlı olarak ödem elektrobistüri yaralarında ve çinkosülfat zerkı yapılmayan normal bistüri yaralarında maksimal seviyelere değişik zamanlarda ulaşmaktadır.

Hücresel cevap yönünden incelendiği zaman, bütün gruplarda ve her iki cerrahi yara tipinde, yaralanmadan sonaki ilk 24 saat içinde, dokudaki lökosit cevabı en yüksek seviyeye ulaşmıştır. Daha sonraki saatlerde gittikçe azalarak kaybolmuştur. Elektrobistüri yaralarında, çinkosülfat zerkı yapılmayan ve 4.5 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruplarda lökosit cevabı 7. günde tamamen ortadan kalkmıştır. Buna karşılık 9 mgr/kg çinkosülfat zerkı yapılan gruplar-

da ve bütün normal bistüri yaralarında, dokudaki lökositlerin varlığı, ancak 15. günde ortadan kalkmıştır. Burada dokudaki ilk 24 saatte lökosit sayısının artması, kandaki ilk 24 saatte lökosit sayısının azalmasını bir ölçüde açıklar görünülmektedir.

9 mgr/kg çinkosulfat zerkî yapılan gruplarda, lenfosit cevabı ilk 24 saatte yüksek değerle ulaşmış ve 15. günde de bu yüksek değerde kalmıştır. Diğer gruplarda lenfosit cevabı, 48. saatte maksimal seviyeye ulaşırken, bunu takip eden zaman aralıklarında düşme göstermiştir. Bu lenfosit cevabının serum çinko seviyesi ile doğru orantılı olması Chvapil (2) ve Underwood (22) ile uygunluk göstermektedir.

Hücresel ve vasküler cevap dikkate alındığı zaman, 9 mgr/kg çinkosulfat verilen gruplarda, her iki cerrahi yara tipinde de iltihabi reaksiyonun daha şiddetli ve daha uzun süreli olduğu dikkati çekmiştir. Bu grupta elektrobistüri yaralarındaki histopatolojik tetkiklerde 7. ve 15. günlerde dokuda dev hücrelerine raslanması, iltihabi reaksiyonun konik iltihaba dönüştüğü izlenimini vermiştir.

Bunun dışındaki ilk saatlerde, elektrobistüri yaralarında daha yoğun iltihabi cevap göze çarparken, daha sonraki saatlerde normal bistüri yaralarında daha şiddetli iltihabi cevap görülmektedir. Bu durum Pope ve arkadaşları (12) ile çelişki göstermektedir. Pope ve arkadaşlarına göre; İlk anda kanamanın olmaması, kan damarlarının kapanması ve yüzey nekrozu, iltihabi geciktirmektedir. Biz çalışmamızda bunun aksi sonuçlar aldık ki bizim sonuçlarımız Sozio ve arkadaşları (19), (20), Nixon ve arkadaşları (8) ve Srivastava ve arkadaşları (21) ile uygunluk göstermektedir. Ancak elektrobistüri ve normal bistüri yaralarında iltihabi cevapların şiddetinin arasındaki bir günlük fark neticede iyileşmeyi etkiler görünmemektedir.

Histopatolojik tetkikler sonucunda; çinkosulfat zerkî yapılmayan gruplarda elektrobistüri ve normal bistüri yaralarının benzer şekilde epitel ve bağ dokusu tamiri gösterdiği ve her iki cerrahi yara tipinde de tamirin 7. günde tamamlandığı tesbit edilmiştir. Bu sonuç bir kısım araştırıcı (3), (18) ile uygunluk gösterirken, diğer bir grup araştırıcı (12), (19) ile çelişki göstermektedir. Ancak bunlardan Sozio ve arkadaşları (19), bir yıl sonraki çalışmalarda (20) iki haftalık iyileşme periodunda, elektro bistüri ve normal bistüri uygulamalarında, aynı seviyede yara iyileşmesi olduğunu belirtmişlerdir.

4.5 mgr/kg çinkosulfat zerkî yapılan gruplarda elektrobistüri yaralarında epitel tamiri, normal bistüriye oranla daha çabuk olmak-

tadır. Yedinci günde elektrobistüri yaralarında epitel kalınlığı normalken, normal bistüri yaralarında henüz normal epitel kalınlığı sağlanamamıştır. Her iki yara bölgesinde de epitel devamlılık sağlanmıştır.

Bağ dokusu tamiri normal bistüri yaralarında, ilk 48 saatte daha ileri safhada iken, her iki cerrahi yara tipinde de 4.5 mg/kg çinkosulfat zerkinin bağ dokusunda iyileşmeye bir etkisi olmadığı tesbit edilmiştir. Çünkü yaralanmanın olması ile benzer serum çinko seviyeleme ulaşımaktadır. Bu sonuç Norman (10) ve Hallmans (4) ile uygunluk göstermektedir. Epitel gelişmesinde bir etkisi olmaması yönünden de Sandstead (15) ile uygunluk göstermektedir.

9 mgr/kg çinkosulfat zerkî yapılan gruplarda epitel tamiri, diğer gruplara göre daha ileri safhada iken, 15. günde iyileşme diğer gruplara göre daha geri kalmıştır. İlk saatlerde elektrobistüri yaralarında bağ dokusu ve epitel tamiri, normal bistüri yaralarına göre daha ileri iken 7. günde tamir her iki yarada da aynı seviyeye gelmiştir, fakat diğer gruplara göre tamir geri kalmıştır. Bunda uzun süre yüksek seviyede kalan serum çinko seviyesinin etkisi olduğu düşünülmüştür. Bu sonuç Barcia (1) ile uygunluk gösterirken, Pories ve arkadaşları (13) ve Lavy (6) ile çelişmektedir. Ayrıca Sandstead (15) ve Rahmat ve arkadaşları (14) ile çelişkili görünmesine rağmen, bu araştırmacılar çinko yetmezliği olan gruplarla çalışmışlardır.

#### **SONUÇ :**

Bu çalışmamızdan elde edilen sonuçlar şunlardır;

1 — Çinkosulfat zerkî yapılmadığı durumlarda, yaralanma meydana geldiği zaman serum çinko seviyesi yükselmektedir. Bu oran yaralanma meydana getirilmemiş, fakat üç gün süreli olarak 4.5 mgr/kg çinkosulfat zerkî yapılmış gruplardaki serum çinko seviyesinden biraz daha yüksek değerdedir.

2 — Üç gün süreli olarak i. m. 9 mgr/kg çinkosulfat zerkî ile kanda devamlı olarak yüksek serum çinko seviyesinin olması iyileşmeyi ters yönde etkilemektedir.

3 — Elektrobistüri yaralarında, 4.5 mgr/kg çinkosulfat zerkî epitel tamirini hızlandırmaktadır. Bu durumda, elektrobistüri yaralarında 4.5 mgr/kg çinkosulfat zerkinin yapılması, epitelizasyonun daha iyi olması ve dokunun normal özelliklerini kazanması bakımından önemlidir. Bu bulguların insanlara uygulanabilmesi için daha ileri deneylere gerek vardır. Özellikle dokudaki çinko emiliminin ölü-

çülmesi ve mukozanın gerilme kuvvetinin ölçülmesi gereği burada söz konusudur.

4 — Çinko eksikliği olmayan gruplarda, üç gün süreyle 24 saatte bir tekrarlanarak 1. m. 4.5 mgr/kg çinkosulfat zerkinin yarı iyileşmeye etkisi yoktur.

5 — Yarı iyileşmesi işlemleri yönünden elektrobistüri ve normal bistüri yaraları arasında herhangi bir fark görülmemiştir.

### Ö Z E T

Bu çalışmada farklı cerrahi tekniklerde meydana getirilmiş insizyon yaralarının mukayesesi yapıldı ve bu tekniklerle meydana getirilmiş yaraların iyileşmesi üzerinde, eser elementlerden çinkonun etkisi incelendi ve tartışıldı.

### L I T E R A T Ü R

- 1 — Barcia, P. J. : Lack of Acceleration of Healing with Zinc Sulfate. Annals of Surgery. 172: 1048-1050, 1970.
- 2 — Chvapil, M. : The Medical Clinics of North America. W. B. Saunders Company, Philadelphia, London, Toronto, Trace Elements 4: 755, 1976.
- 3 — Glickman, I. and Imber, L. R. : Comparison of Gingival Resection with Electrosurgery and Periodontal Knives. A Biometric and Histologic Study, J. Periodontol. 41: 142-148, 1970.
- 4 — Hallmans, G. : Zinc Resorption from Zinc-tape During Wound Healing. Scand. J. Plast. Reconstr. Surgery. 11: 27-32, 1977.
- 5 — Kaya, R. : Serum Çinko Düzeylerinin Septama Yöntemlerinin İrdelenmesi, Doktora Tezi—1978, T. C., M. S. B. Gülhane Askeri Tıp Akademisi Biokimya Enstitüsü.
- 6 — Levy, U. I. : The Effect of Oral Supplementation of Zinc Sulfate on Primary Wound Healing in Rats. Brit. J. Surgery. 59: 194-196, 1972.
- 7 — Malone, W. and Manning, J. : Electrosurgery in Restorative Dentistry. J. Pros. Dent. 20: 417-425, 1968.
- 8 — Nixon, K. C., Adkins, K. and Keys, D. W. : Histological Evaluation of Effects Produced In Alveolar Bone Following Gingival Incision with An Electrosurgical Scalpe. J. Periodonto. 46: 40-44, 1975.
- 9 — Norman, J. N., Rahmat, A. and Smith, G. : Effect of Supplements of Zinc Salts on the Healing of Granulating Wounds in The Rat and Guinea Pig. J. Nutr. 105: 815-821, 1975.

- 10 — **Norman, J. N., Rahmat, A. and Smith, G.** : Effect of Supplements of Zinc Salts on the Healing of Incised wounds in the Rat and Guinea Pig. *J. Nutr.* 105: 822-826, 1975.
- 11 — **Oringer, M. J.** : Electrosurgery in Dentistry. (Second edition). W. B. Saunders Company. Philadelphia, London, Toronto. P: 3-101, 1975.
- 12 — **Pope, J. M.** : Effect of Electrosurgery on Wound Healing. *J. Tenn. State Dent. Assoc.* 51: 18-28, 1971.
- 13 — **Pories, W. J., Henzel, J. H., Rob, C. G., Strain, W. H.** : Acceleration of Wound Healing in Man With Zinc Sulphate Given by Mouth. *Lancet* 1: 121-124, 1967.
- 14 — **Rahmat, A., Norman, J. N., Smith, G.** : The Effect of Zinc Deficiency on Wound Healing. *Br. J. Surg.* 61: 271-273, 1974.
- 15 — **Sandstead, H. H. and Shepard, G. H.** : The Effect of Zinc Deficiency on the Tensile Strength of Healing Surgical Incisions in the Integument of The Rat *Proc. Soc. Exp. Biol. Med.* 128: 687-688, 1968.
- 16 — **Schermer, S.** : The Bood Morphology of Labaratory Animals. (Third edition), F. A. Davis Comp., 1967, p: 5-25.
- 17 — **Schneider, A. R. and Zaki, A. E.** : Gingival Wound Healing Following Experimental Electrosurgery: A Light microscopic and macroscopic investigation. *J. Periodontol.* 45: 459-467, 1974.
- 18 — **Schneider, A. R. and Zaki, A. E.** : Gingival Wound Healing Following Experimental Electrosurgery: An electron microscopic investigation. *J. Periodontol.* 45: 685-694, 1974.
- 19 — **Sozio, R. B., Riley, E. J. and Shklar, G.** : A Histologic and Electronic Evaluation of Electrosurgical Currents; *J. Pros. Dent.* 33: 300, 1975.
- 20 — **Sozio, R. B., Riley, E. J. and Shklar, G.** : A Controlled Study of Electrosurgical Current and Wound Healing. *Oral Surg., Oral Med., Oral Path.* 41: 709-717, 1976.
- 21 — **Srivastava, C. M. and Lossin, C.** : A Comparative Study of Healing of Wounds made by Scalpel and Electrosurgery in Rabbits. *Australian Dent. J.* 21: 252-257, 1976.
- 22 — **Underwood, E. J.** : Trace Elements in Human and Animal Nutrition. (Fourth edition). Academic Press-New York, San Fransisco, London. p: 196-242, 1977,